

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА БАЊА ЛУКУ

БАЊА ЛУКА, АВГУСТ, 1998, ГОДИНА VIII, БРОЈ 557
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

О ОДЛУЦИ ВЛАДЕ ДА ПОСВОЈИ ЛОКАЛНЕ МЕДИЈЕ СРПСКИ РАДИКАЛИ ПРОТИВ ДРЖАВНОГ ТЕРОРА

У свом стилу, лоповски и незаконито, председник Владе и његови министри-патуљци у присуству тзв. царице на још једној вампирској седници, донели су одлуку о отимању од општина радио и телевизијских станица. Трагедија је у томе што ово није део неке лоше бајке о вештицама и вилењацима, већ наша стварност. Ево већ десет година сви заједно боримо се за демократију и слободу. Због тоталитаристичког режима Јосипа Броза смо страдали и страдавамо. И сада морамо да трпимо несрећу да нам се на челу владе налази 120 кг чисте шверцетине, која уз то мисли да је реинкарнирани Тито. Наравно све то не смета убеђеном монархисти Биљани Плавшић, јер се и њој од монархије допада само то што као владар може да скида слободне главе не одговарајући за то било коме.

Диктатура и ништа друго. То је оно што нам се дешава. Објесни политичари који су читав живот били нико и ништа, налазили се у петом, а не другом реду, испљивали су на површину. И сада када су ту где јесу, мисле да је свет под-

Др Војислав Шешел
председник Српске радикалне странке

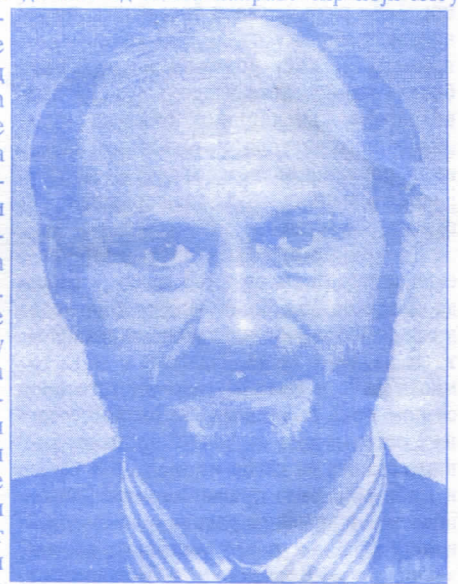
ложан њима и да је њихова и прва и последња. И алфа и омега. Локални шверцери који су уз нешто безобразлука и подмићивања успели да догурају до ситних моћника завладали су најсветијим именом. - Републиком Српском. Ратни профитери уз помоћ муслиманских гласова попели су се на чело државе. Сво зло које је могло

да нас снађе, снашло нас је. Уседелице су постале мајке нације. Лопови и шверцери чувари закона. Бивши шпијуни и полицајци се баве успостављањем пословних веза и уводе демократију. Новинарчићи, за које се не би чуло да није било рубрика „лапус седмице“ путем медија или у министарствима, наређују нам како да мислимо. Официри који су спроводили издају Републике Српске Крајине и тринаест општина из Републике Српске воде нашу војску. Алкохоличари нам кроје

одбрану, а политички комесари воде полицију. Полуписмени лезилебовићи, који су имали среће да их некада тзв. царица милостиво погледа, одређују шта ће наша деца да уче. Тзв. просветитељи желе да нам од мозга направе сир који могу

сећи како им драго. Из историје ће да избаце од Бранковића па на овамо. Избеглице ће да истерују на улицу, а прослављене ратнике и браниоце Републике Српске ће да хапсе и прогањају. Продали су се ђаволу. Добили су власт и моћ. Треба им, да би се осветили свима који су било када били бољи од њих. То не могу никако да им опросте. Заузврат ће да дају и душу и уз душу. Душа је њихов проблем. Она и јесте увек била ђаволска. Или црвена или црна, сасвим свеједно. Нема разлике у Биљаниној монархији и комунистичкој диктатури. У оба случаја је битно само једно. Апсолутна власт над робовима. Проблем је у томе што се поред душе тражи и Република Српска. То не можемо прихватити. То нећемо дати.

Господо и дамо, робови вам нећемо бити. За вас имамо само једну поруку. Не вршите нужду у наш базен. Не купамо се ни ми у вашем WC-у.

Др Никола Поплашен
кандидат за председника Републике Српске

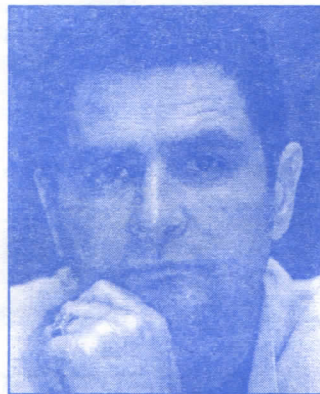
Трноружица

Сваки пут када било ко од нас упали телевизор или радио, или отвори новине које праве послушници државних терориста деси ме су да попут Трноружице падне у најтврђи сан. Стварност остане сасвим на другој страни. Пред очима нам се смењују слике о томе како ето сада, захваљујући власти, живимо у најсрећнијој земљи на свету. Свугде око нас су градилишта. Новац стиже у невиђеним количинама.

Деца су нам срећна што ће да имају исти наставни план и програм као њихови вршњаци из Федерације БиХ. Мајке су срећне што ће синови да им учествују у програму „опреми и обучи“. Девојке вапе од задовољства због тога што морају да трпе старачке руке белосветских перверзњака и шпијуна на свом телу због тога да би прехраниле породицу. Тако је симпатично када премијер каже да је тачно да је он био шверцер цигаретама, али да није био успешан у том послу, јер је полиција била СДС-ова. Такође је симпатично и то што када гледамо путовања нашег премијера видимо његову збуњену фацу и циничне изразе лица његових домаћина која гледају човека који продаје земљу на чијем је челу.

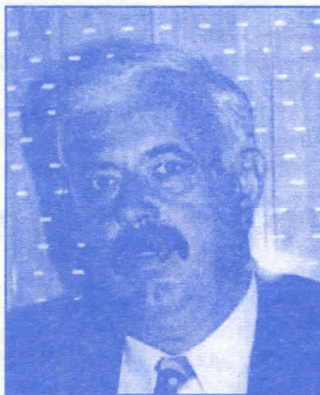
Е због свега тога премијеру и царици је потребна телевизија. Радио и новине им више и не служе тако битно. Радио је у функцији кутије из које се чује порука „сто Срба за једног Немца“. Новине опет служе реда ради. Мизерни тиражи од по пар хиљада примерака (поменућемо поређења ради да сваки број нашег листа излази у тиражу од 50.000 до 200.000 примерака) нису довољни ни за следбенике марионетске владе. Служећи као пискарала квислиншког билтена новинари ових листова су професију заменили послушничтвом, а људско достојанство одбацили као тежак терет на путу самозадовољства.

Модел демократичности и професионализма какав нуди ова власт је увреда за сваког нормалног човека који иоле држи до себе. Заиста не можемо дозволити да нас неко прави будалама и да уз то мисли да је у томе и успео. То што смо се помирили са чињеницом ових последњих осам месеци да ћемо морати да трпимо свашта да не би изазвали рат Срба и Срба који тако прижељкују различити представници међународних организација и дојучерашњи ратни непријатељи, не значи да је Додиковим и Биљаниним плаћеницима све дозвољено. Границу су давно прешли и не смејемо им дозволити да овом народу задају завршни ударац. Да га натерају да се одрекне слободе и људског и националног достојанства.

ПАНТЕЛИЈА ДАМЈАНОВИЋ

Рођен 05.08.1952. године у селу Голеши код Бања Луке. Завршио Средњу угоститељску школу, а хотелијерством се почео бавити у иностранству. Пре одласка у иностранство био је власник ресторана у Мркоњић Граду. Живео и радио у неколико европских земаља. 1990. године враћа се у Бања Луку и постаје један од сувласника хотела Босна. Током рата свој капитал ставио је у службу одбране земље. Током рата био у саставу МУП-а Р.С. Један од оснивача Српске радикалне странке Р.С. Био подпредседник странке. Сада је члан Централне Отаџбинске управе, Извршног одбора за Р.С. и председник врбаског округа. Посланик у Скупштини РС. Са породицом живи у Бања Луци.

СВЕТОЗАР РАДУЛОВИЋ

Рођен 1949. године. Завршио медицински факултет у Новом Саду, специјалиста васкуларне хирургије. У току рата био главни хирург 1. и 2. крајишког корпуса. Ради у КБЦ Бања Лука на месту шефа одељења васкуларне хирургије.

Члан Централне Отаџбинске управе и члан Извршног одбора за Републику Српску. Са породицом живи у Бања Луци.

Незаконита одлука

Одлука коју је донела Влада Републике Српске, а у вези са отимањем локалних радио и ТВ станица је у потпуности незаконита. Тих шеснаест медијских кућа представљале су баријеру издајничкој политици и чувале националну свест нашег народа. Због тога су сметале и Додик је добио задатак да их онеспособи. У извршавању тог задатка свесрдно му је помогла и Биљана Плавшић. Присуствовала је том састанку зато што један број министара није хтео да је подржи, па је требао неко ко може да их убеди да то и ураде. Биљана Плавшић није учествовала на седници од самог почетка. Дошла је нешто касније тако да су новинари два пута морали да снимају почетак седнице владе.

Одлука је донесена на основу сопствене силе Милорада Додика. Никакво утемељење нема у закону. Позива се на члан 34. став 2. Закона о Влади. У том члану пише да се одлука доноси у случајевима прописаним законом и да се њом решавају одређена питања. Заправо ради се о члану Закона о Влади који прописује шта су то и чему служе управни акти. На основу тог члана не може се урадити ништа. Просто, он не служи за одређивање надлежности владе. Једина његова функција је да управне акте дефинише. Поред одлуке, у овом члану описује се и шта значи решење, наредба и уредба као основни управни акти Владе. Срамота којој су министар правосуђа Петко Чанчар и секретар владе Јагода Недић изложили наше законе и правосудну праксу је ужасна. Више нико у свету никада неће прихватити нити један акт наше владе, а да га при томе посебно не протумаче правници те земље који познају наше законодавство. Најгоре је то што је све то део квалификованог кривичног дела злоупотребе службене дужности ради стицања користи за себе или другога. Председник владе и министри су ово очито учинили да би продужили своју власт и самим тим стекли корист за себе, своје страначке поклонице и породице.

Одлука се позива и на чланове 5. и 10. Закона о информисању. У члану 5. примера ради пише да цензура у Републици Српској не постоји. Ироније ли. Влада се позива на члан у коме се каже да нема цензора и истовремено води цензуру. У члану 10. овог закона прописан је начин регистрације медија. Одређено је које документе и у ком поступку треба прибавити како би регистрација била ваљана. Тачно је да то треба поштовати. Исто тако је тачно да треба предузети санкције, ако то негде није поштовано. Али санкција за непошто-

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић

Уредништво овог броја је Општински одбор Српске радикалне странке Бања Лука

Техничко уређење и компјутерски слог: Северин Поповић

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

вање је затварање радија или телевизије, а не довођење новог директора у „нелегалну“ радио или ТВ станицу који ће наставити са радом у кући која није регистрована како треба. Значи, када треба Милораду Додику, и оно што је нелегално постане легално. Слично су ваљда и лопови и ратни профитери улазећи у Српски народни савез-Биљана Плавшић и „Страних независних социјалдемократа“ Милорада Додика постали поштени и уважени грађани Републике Српске.

Поред тога Влада Републике Српске нема никакву надлежност у одређивању директора и уредника локалних медија. Напросто то није њена имовина. Те радио и ТВ станице су направиле општине, оне дају плату запосленима и оне су купиле опрему за рад. Пензионо и друге видове социјалног осигурања плаћају општине и радни однос је заснован у предузећима које је основала и изградила општина. Дакле, ради се о општинској имовини. Отимање ових кућа једнако је томе да председник Владе уђе у Вашу кућу и отме вам телевизор или радио апарат. Онда вам нареди да програм гледате само онда када он то жели и то он-ај програм који вам он дозволи. Ако се успротивите он вам пошаље повереника који ће по његовом наређењу да вам мења канал. То додуше и не чуди, јер је премијер у својој каријери радио и горе ствари. Једини разлог што то баш на тај начин не ради, је што путем одлуке какву је донио све то иде лакше. Тако од сада свако у кући има свог малог Додика-мењача канала.

У одлуци се наводи да су ти медији били мимо контроле владе и да су имали речник који наводно није примерен. Невероватно. Ко је икада уопште и рекао да медији треба да буду под контролом владе? Па стари смо систем срушили зато што није било слободе. Што се тиче увреда, слажем се да их треба избегавати. За почетак предлагемо да се смени Биљана Плавшић и Милорад Додик, јер је то највећа увреда за овај народ и Републику Српску.

Гебеловска писанија

Упоредо са доношењем ове одлуке министар информација Рајко Васић је написао такозвано „Упутство повереницима...“ у коме им нарађује како да се понашају на новим функцијама.

За почетак су добили наређење да у свом послу слушају владине одлуке. Каква је то демократија када уредници немају нити јоту професионалне слободе већ морају слушати само оно што им влада каже. Којим то аршинима влада мери шта се сме, а шта не сме рећи. Да ли то значи да од сада нити на локалним медијима нико не може Његову Светост Патријарха Павла звати његовим правим именом, већ ће моћи рећи само Патријарх Павле као што је то на Српској телевизији. Или ће можда принцеза Јелисавета да се не би вређали муслимани и Хрвати који вековима по Европи или Турској траже неког ко би им хтео да буде краљ,

БРАНИСЛАВ РАДОВАНОВИЋ

Рођен 1949. године у Бања Луци. Основну школу и гимназију завршава у родном граду, а потом студира у Скопљу. По занимању је грађевински инжењер. Ожењен, отац једног дјетета. Запослен у Комуналном предузећу „Пут“ Бања Лука, на мјесту помоћника директора. Учесник отаџбинског рата као добровољац. Ратни војни инвалид. Потпредседник је ОО СРС у Бања Луци и члан Врбашког окружног одбора. Председник је клуба одборника у Градској скупштини Бања Луке. Оснивач и претседник Друштва Српско-Бугарског пријатељства за Републику Српску.

НЕБОЈША ШВРАКА

Рођен 19. 9. 1957. године у Шапцу. Средњу школу завршио у Шапцу, а Факултет за физичку културу у Новом Саду. Ради као професор у О.Ш. „Бора Станковић“. Потпредседник је Општинског одбора Бања Лука и одборник у Градској скупштини Бања Луке.

а ето неки Срби имали су чак четири династије и то самоникле, народне. Тих проблема муслимани и Хрвати више неће имати. Нека на томе захвале Милораду Додику и монархисти Биљани Плавшић.

Друга битна ставка је да се морају поштовати и наредбе ОЕБС-а. Шта то

значи? Да ли се све ово можда и десило по наредби ОЕБС-а? Та међународна организација је иначе позната по тоталитаристичким склоностима и не би чудило да су пожелели да и локалне медије држе у својим шакама како ништа не би измакло њиховој контроли у изборима.

Проблем је у томе што је и та контрола усмерена само у једном циљу. Пропасти националних странака и утапања Републике Српске у унутарњу БиХ.

У истом „напутку“ министар тражи од повереника да ступе у везу са локалним властима. Вокабулар подсећа на наређење немачких команди за време Другог светског рата. Шта значи ступити у контакт са локалним властима? Да ли су повереници марсовци или можда некакви странци који долазе као гости или окупатори?

Награда послушника

Не нису нити марсовци нити странци. Пре би се могло рећи да се ради о „домаћим издајницима“. Повереници које је именovala Влада су или бивши страначки послушници који су у страначким новинама или радио станицама обављали најпрљавије послове, или људи који новинарски посао никада нису радили. Примера ради Радмило Шиповац, бивши заменик главног уредника Додикових „Независних новина“ је награђена местом директора Српског радија Котор Варош. Павле Станишић, бивши уредник добојске „Алтернативе“ чији је власник Милован Станковић, садашњи министар унурашњих послова, постао је директор Српског радија Добој. Да ли су то људи који професионално раде свој посао? Па Станишићева новина је позната само по бомбашким нападима и адвокатским рубрикама у којима се избеглице подучавају како да се врате у места из којих су избегли и уступе избеглички смештај муслиманима и Хрватима. О Шиповцу је увек мало речи. Покушао је до сада да се пришљамчи све-и-једној власти. У време када је СДС био најјачи био је дописник сарајевског „Ослобођења“ које се правило на Палама. Потом је на имаку снага СДС-а прешао у „Независне новине“. Остали уредници су углавном или анонимуси, или попут Сребренице, Зворника и других, људи који никада нису имали баш никакве везе са овим занимањем. Један од оних ставова који у потпуности открива позадину одлуке је оно место у „напутку“ где се каже да ће се ситуација коначно решити након избора. Овим је влада хтела да остави садашње стање да завршетка избора. Циљ им је да имају потпуну контролу над свим медијима. И све то опет из једног разлога. Да се не би видело шта ће све да ураде до избора. Једини начин да се људи обавесте, о томе шта се дешава ће бити гласине или можда новине попут наших, ако успемо све да сазнамо. Но то је довољно споро да их најалост неће омести у скривању истине. Зато у свакој висти коју будете видели на ТВ или радију или нов-

инама тражите позадину, јер она сигурно постоји и није нимало добра. Антисрпска је.

Демо-карикатура

Најтрагичније је то да се све ово дешава под фирмом демократије. Ономад срушена власт, додуше не баш по вољи народа-већ више уз гласове муслиманских посланика, трпила је стална оптуживања да није демократска. И поред тога нико се не сећа да је, примера ради покојни Илија Гузина као генерални директор Српске радио-телевизије употребљавао полицију када је хтео да обједини све радио и ТВ станице у Републици Српској у јединствен информативни систем државне радио-телевизије. Имао је за то више разлога него ови данас. Био је рат и било је неопходно да се има контрола над оним што се прича. Ипак није то учинио, јер би то била тотална диктатура. Станице локалног карактера које нису хтеле да уђу у шему због тога што би тиме изгубиле значајну самосталност, једноставно то нису учиниле. Било је чак случајева на суду у којима се доказивало шта је чија имовина, али полиција никада није инсталирала нити једног директора или главног уредника. Данас је ето, супротна ситуација. Демократске медије устројава полиција. Због тога и није никакво чудо што је Комисија Народне скупштине Републике Српске за праћење и контролу рада Министарства унутрашњих послова осудила овакав поступак и затражила посебну седницу Народне скупштине Републике Српске која би третирала безбедносну ситуацију у Републици Српској.

Сећамо се порука са балкона. Демократија, демократија... Тужно је што смо толико наивни па да не видимо да ће

нам бити боље само ако изаберемо ону власт која нам је слична, која је произашла из нас и оне људе који су део нас. Нажалост због оваквих ствари разочаравамо се и у демократску традицију оних народа чији припадници спроводе теледириговани државни терор над нама. Да ли би се ово могло десити у Шпанији, Немачкој или Америци? Наравно ако изузмемо Хитлерово, Франково или садашње америчко време.

Могу како хоће, али не могу до кад хоће

Одзвониће и њима. Одмах после 12. и 13. септембра. А онда ће садашњи председник владе одговарати као и Гојко Кличковић за злоупотребу службене дужности. Додуше ми смо одувек и говорили да је разлика у њиховој владарској способности једино у брковима. Наравно постоји значајна разлика и у томе што Кличковић није потписао нити један папир којим се муслиманима предаје Република Српска.

Међутим проблем је у томе што и када је Кличковић био у највећем замаху снаге знали смо да га простим убацивањем гласачког листића у кутију можемо сменити. Ко данас може са сигурношћу да потврди да може да смени Биљану Плавшић и Милорада Додика када они нашем вољом нису ни изабрани. Можда данас само муслимани могу да се зајакну да могу да утичу на власт у Републици Српској. Нити један Србин данас нема никакве везе са овом влашћу. Једини их нису никада нити подржавали, а други су били или присиљени или преварени, па су то учинили. Данас су и они освештени и спремни да промене ток своје судбине. Питање је само шта заправо

очекују Додик и Биљана. Па, направиле су толико зла овом народу да ће бити веома тешко пронаћи начин како да плате за то.

Ипак треба имати на уму да су националне странке браниле Републику Српску и у периоду када су много јачи били наши противници. И овога пута смо сигурни да знамо начин како да то учинимо. За почетак је потребно да на изборе изађе и да националне странке подржи онолико гласача колико бројачи гласова неће моћи да украду. Остало препустите нама.

Или можда неко жели да дође дан када ће Биљана, Додик или неко трећи једноставним декретом забранити да се зовемо онако како се зовемо и наредити да свако за себе изабере по једно Бошњачко (муслиманско) име. То није немогуће, јер се многи и данас добро сећају да су декретом Јосипа Броза били забрањени наставци „-ић“ на завршецима српских имена. Тако су Мемедовићи постајали Мемедови, Скендеровићи Скендери и сл. Извесно је то, јер чули смо од председника Владе да своју посету Рудом поистовећује са Брозом. Видели смо то путем „његове“ телевизије!

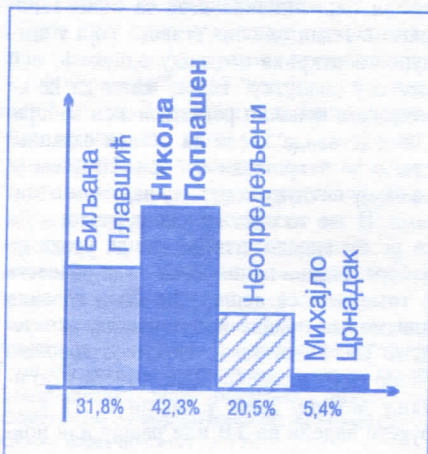
Због свега тога, Српска радикална странка Републике Српске, ће и ове године изаћи на тргове и позвати српски народ да скине јарам с врата. Придружите нам се. Изаберите странку која је „УВЕК УЗ СВОЈ НАРОД“. Изаберите мирну и стабилну власт која ће одбрани Републику Српску и постићи социјални и економски напредак. При томе се нећемо служити ни СФОР-овим тенковицама нити лажним телевизијским извештајима. Све ће бити пред Вашим очима и у свему ћете учествовати.

ПРЕМА ИСТРАЖИВАЊУ АГЕНЦИЈЕ МИНЕКС

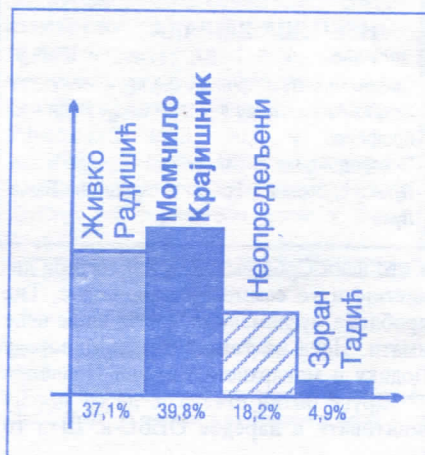
ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН - ПОБЕДНИК!

Од 3.500 анкетираних Бањалучана - 2.464 одговорило на питање: **За кога ћете гласати на предстојећим изборима?** Неће гласати 426 грађана.

За председника Републике -
Др Никола Поплашен

За члана председништва БиХ -
Момчило Крајишник

За Скупштину РС -
СДС, СРС РС,...

